

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ "ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ,,

Τοῦ κ. Ι. Αβραμάντη

* Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος στημένη τῇ Γεωπονίᾳ, ποὺ μετά τὴν Θεολογία ἀποτελεῖ γὰρ τὸν τόπον ὃντος ἔργον τῆς θεοτοκίας καὶ τοῦ πάντων τὸν τοῦ ιεροῦ συστητικὸν τῆς καλῆς μορφώσεως.

Δ'). Στὸ 8δον τεῦχος τῆς «ΠΟΝΤΙΑΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ» τὸν Ιανουάριο τοῦ 1957 δημοσιεύθηκε στὸν Τύπο ἡ εἰδηση: «Ἀποθηκεῖς ἐπιστολὴ τοῦ ἑγκρίτης Καταστατικοῦ Ποντίου Διανομούμενον καὶ Σταύρου Κανονίδη πρὸς τὸν κ. Φ. Κεράνηδη, διὰ τῆς δοπίας ἀρρώτου ἀπονέμει τὸν δίκαιον ἐπανόντας, ἐπειλέγει μεταξὺ ἀλλῶν: Τὸ παιδί (ἐννοεῖ τὴν ἀναβίωσιν τῆς Παναγίας) Σούμελα μιὰ καὶ γεννήθηκε ἔγινε καύδας ὑπαρξίας αὐτοτελῆς καὶ ἔνα ἀπὸ τὰ χρέη τῆς στοργῆς, τὸ περιτό, εἰναι νὰ βοηθήθῃ καὶ νὰ ταχυνθῇ ἡ χειραφέτησις τοῦ πρὸς τὴν αὐθήν παρεξῆς. Νὰ κοπῇ δὲ ὅμφαλος τοῦ λῆρος, νὰ λειτουργήσῃ μὲ τυπικό, τὸν κανονισμόν, μὲ τὸ ἀνθρώπινό του πλήρωμα, τὸ καινούργιο μοναστήριο... Ἀφού γίνονται ὄλα ταῦτα καὶ πάρον μορφὴ πλήρῃ καὶ βρῇ ἴνανοποιητικῇ λόνι τὸ νευραλγικόν ταῦτα τοῦ Δεκαπενταύγουστου τὴν τροποποίησιν τῆς ζήτημα τῆς ἑπανδρίσεως, θὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ τῶν σχηλῶν, ποὺ ἔχεις περιλάβει ἀλλὰ δοχῆς στὸ πρόγραμμα καὶ στὶς διακηρύξεις σου...»

Οσο τὰ βασανίζονται μὲ τὸ νοῦ μονέ κείνων, ποὺ εἶχεις περιλάβει ἀλλὰ δοχῆς στὸ πρόγραμμα καὶ στὶς διακηρύξεις σου... Οσο τὰ βασανίζονται τὰ σοφά γνωμάτων τῶν ἀρχαίων «Πᾶν μέτρον ἀριστον» καὶ «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλὰ ἐν τῷ εὖ τῷ πολύ», οὕτως ἡ λαϊκὴ παροιμία «ὅπτος κυνηγοῦς δύο λαγούς, κανένα δὲν πιάνει». Απεναντίας σὲ ὅλη τὴν γραμμὴ ἐκφυιάζεται ἡ ἀταίφα τις δυνατότητες τοῦ Μοναστηρίου. Τὸ θέμα τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἔνιν σύμερο πολλῷ γὰρ νὰ τὸ σηκώσουν οἱ δομοὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Τὰ πράγματα βιάζονται τὸ Κράτος νὰ τὸ διντιμετωπίσῃ στὴν ὀλοκληρωτική του ἔκπτωση.

Εναὶ οἰκοτροφεῖο δύμως γιὰ σπουδαστὲς ἀπὸ δῆλη τὴν Μακεδονικὴ καὶ Θρακικὴ ἐνδοχώρα, ἰδρυμένο καὶ χρηγούμενο ἀπὸ τὴν Μονὴ μὲ ἔνα μονάχα δύο, νὰ ἐπιλέγωνται οἱ ἄριστοι, χωρὶς τοπικοτικὴς διακρίσεις, (ἡ ὑπογράμμιοι εἰναι δική μας ἐννοεῖται, καὶ χωρὶς περιορισμοῦς νὰ ἔπινε τὰ πολύτιμα).

Ε'). Τὸ 9δον ἔτος στὸ τεῦχος τῆς Π. Ε. 94/95 («ΟΙΒρίουν») δημοσιεύθηκε ἡ τροποποίησι τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Σωματείου Παναγίας Σούμελα, δημοποιοῦσα στὰ κύρια σημεῖα τῆς ἔχει ὡς ἀκόλουθος: α) Χρηγούνται ὑποτροφίαι εἰς ἀριστούχους καὶ ἐγνωμόνευς ἐθνικῶν καὶ κριτικῶν ἀρχών τῶν Ποντίους καὶ πολλῶν τῶν λαϊκῶν καὶ πτυχιακῶν τὴν Μονὴν μὲ ἔνα μονάχα δύο, νὰ ἐπιλέγωνται οἱ ἄριστοι, χωρὶς τοπικοτικὴς διακρίσεις, (ἡ ὑπογράμμιοι εἰναι δική μας ἐννοεῖται, καὶ χωρὶς περιορισμοῦς νὰ ἔπινε τὰ πολύτιμα).

Ε'). Τὸ 9δον ἔτος στὸ τεῦχος τῆς Π. Ε. 94/95 («ΟΙΒρίουν») δημοσιεύθηκε ἡ τροποποίησι τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Σωματείου Παναγίας Σούμελα, δημοποιοῦσα στὰ κύρια σημεῖα τῆς ἔχει ὡς ἀκόλουθος: α) Χρηγούνται ὑποτροφίαι εἰς ἀριστούχους καὶ ἐγνωμόνευς ἐθνικῶν καὶ κριτικῶν ἀρχών τῶν Ποντίους καὶ πολλῶν τῶν λαϊκῶν καὶ πτυχιακῶν τὴν Μονὴν μὲ ἔνα μονάχα δύο, νὰ ἐπιλέγωνται οἱ ἄριστοι, χωρὶς τοπικοτικὴς διακρίσεις, (ἡ ὑπογράμμιοι εἰναι δική μας ἐννοεῖται, καὶ χωρὶς περιορισμοῦς νὰ ἔπινε τὰ πολύτιμα).

ΣΤ'). Στὴν ἐφημερίδα τῶν Αθηνῶν «ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» 5 Ιανουαρίου 1958 δημοσιεύεται ὁ ὑπογράμμων ἀρρώτου τοῦ έπιπλον τίτλο: «Παλαιὲς ἀναμνήσεις καὶ νέα δινέσμηνα».

ΣΤ'). Στὴν ἐφημερίδα τῶν Αθηνῶν «ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» 5 Ιανουαρίου 1958 δημοσιεύεται ὁ ὑπογράμμων ἀρρώτου τοῦ έπιπλον τίτλο: «Παλαιὲς ἀναμνήσεις καὶ νέα δινέσμηνα».

μα τοῦ Πρωτοτύπου Ιερατικοῦ

Αγκείου καὶ ἑπέκεινε τὸν τρό-

πο μὲ τὸν διποὶ ἔγινε ἡ τρο-

ποποίησι τοῦ Καταστατικοῦ καὶ

πρὸ πάντων τὸν τοῦ ιεροῦ

